

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Mihai Cobîleanu

(art. 264¹ alin. (4) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-19/2024

Nr. PIGD 1-2207492-01-Ira-11012024

Recurs inadmisibil depus după 01 septembrie 2023; Procesul-verbal de înlăturare de la conducerea unui mijloc de transport, întocmit de poliție pînă la pornirea urmăririi penale, în baza codului contravențional, nu constituie un act de aplicare a unei măsuri preventive; Tine de discreția instanței aprecierea faptului dacă vârsta făptuitorului între 18 și 21 ani reprezintă o circumstanță care justifică aplicarea unei pedepse mai blânde decât minimul pedepsei prevăzut pentru infracțiunea comisă.

16 octombrie 2025

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Vasilisa Muntean

Curtea de apel: Iurie Iordan, Igor Chiroșca, Marcel Juganari

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, admisibilitatea recursului în cauza penală privind învinuirea lui Mihai Cobîleanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Ghenadie Eremciuc,

Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Mihai Cobîleanu s-a născut în anul 2000 în raionul Telenești. El a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal (conducerea unui mijloc de transport, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără deținerea dreptului de a conduce).

2. Mihai Cobîleanu a fost apărat de avocatul Ion Cobîșenco.

3. Mihai Cobîleanu s-a eschivat să se prezinte la organul de urmărire penală în perioada 15 noiembrie - 27 aprilie 2022. El a fost recunoscut în calitate de învinuit în contumacie la 01 decembrie 2021. În primă instanță, cauza a fost examinată în procedură generală. Procesul penal a fost încetat din motiv că Mihai Cobîleanu a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport și nu a fost pus sub învinuire în termen de zece zile. Instanța a apreciat că acest incident constituie o circumstanță care exclude sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală. Instanța de apel a admis apelul procurorului, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre prin care Mihai Cobîleanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității timp de 240 de ore.

4. La 26 decembrie 2023, avocatul Ion Cobîșenco, în numele condamnatului, a depus recurs în care solicită casarea deciziei și menținerea sentinței.

5. Urmărirea penală a fost pornită la 02 noiembrie 2021 și s-a finalizat la 28 aprilie 2022. Prima instanță a examinat cauza în perioada 20 mai 2022 - 17 ianuarie 2023. Instanța de apel a examinat cauza între 14 martie și 05 decembrie 2023. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 11 ianuarie 2024.

ÎN FAPT

6. La 14 octombrie 2021 Mihai Cobîleanu, fără a deține dreptul special de a conduce, a condus automobilul de model „BMW” pe str. Calea Ieșilor din mun. Chișinău. El a fost stopat de poliție și, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost condus la Dispensarul Republican de Narcologie, unde a fost supus unui examen medical. În rezultat s-a

stabilit o concentrație de alcool de 0,39 mg/l și de 0,96 g/l, în aerul expirat și, respectiv, în sângele prelevat de la Cobîleanu. Acțiunile inculpatului au fost încadrare conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

7. La 17 ianuarie 2023, prin [sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani](#), a fost încetat procesul penal, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală. Instanța a apreciat că, la 14 octombrie 2021, Mihai Cobîleanu a fost supus unei măsuri preventive, sub forma înlăturării de la conducerea mijlocului de transport. Potrivit art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, calitatea de bănuit a expirat la 24 octombrie 2020. Punerea sub învinuire a fost efectuată cu depășirea acestui termen, fapt care constituie temei de încetare a procesului.

8. La 20 ianuarie 2023, procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Larisa Movilă, a depus apel. Apelantul a solicitat casarea sentinței și adoptarea unei noi hotărâri prin care Mihai Cobîleanu să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de 240 de ore muncă neremunerată în folosul comunității. El a invocat că instanța a greșit când a concluzionat că, Mihai Cobîleanu a fost pus sub învinuire după expirarea termenului stabilit de lege. În apel s-a invocat că înlăturarea inculpatului de la conducerea vehiculului la 14 octombrie 2021 nu a constituit o măsură preventivă. La acea dată, nici măcar nu era pornită urmărirea penală, iar Cobîleanu nu a suferit repercusiuni importante care să determine atribuirea calității de bănuit acestuia.

9. La 05 decembrie 2023, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelul procurorului, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărîre prin care Mihai Cobîleanu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității timp de 240 de ore. Instanța de apel a indicat că prima instanță a greșit când a constatat că Mihai Cobîleanu a fost pus sub învinuire cu încălcarea termenului de 10 zile stabilit de art. 63 alin. (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală. Instanța a indicat că acuzația în materie penală trebuie să emane de la autoritatea competentă de a o înainta, iar măsura procesuală de constrângere poate fi aplicată doar după pornirea urmăririi penale. Înlăturarea lui Cobîleanu de la conducerea mijlocului de transport a fost efectuată de organul de constatare, prin intermediul unui proces verbal emis în temeiul art. 432, 438 și 439 Cod Contravențional. În sensul prevederilor art. art. 175 alin. (3) pct. 5¹) și 182¹ Cod de procedură penală, procesul-verbal de înlăturare a lui Mihai Cobîleanu de la conducerea vehiculului nu poate fi considerat act de aplicare a măsurii de constrângere. Instanța a constatat că, vina inculpatului este demonstrată de probele administrate, iar faptele acestuia întrunesc elementele infracțiunii incriminate. Cu referire la termenul de prescripție prevăzut la art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a atestat că, termenul de prescripție nu a expirat, deoarece în perioada 01 decembrie 2021 – 27 aprilie 2022, adică timp de

patru luni și 27 zile, urmărirea penală în cauză a fost suspendată. Instanța a reținut că Mihai Cobîleanu a comis o infracțiune ușoară în stare de ebrietate cu grad avansat, fără a deține permis de conducere. Circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite. Instanța a apreciat că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității timp de 240 de ore este una echitabilă și proporțională. Decizia motivată a fost pronunțată la 05 decembrie 2023.

10. La 26 decembrie 2023, avocatul Ion Cobîșenco, în numele condamnatului, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 1), 4) și 6) Cod de procedură penală. Recurentul solicită casarea deciziei și menținerea sentinței. În recurs nu a fost făcută o raportare clară a motivelor la temeiurile invocate. Apărătorul a motivat că, prin procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, Mihai Cobîleanu a fost supus unei măsuri preventive neprivative de libertate și, în consecință, a fost recunoscut în calitate de bănuț potrivit art. 63 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Mihai Cobîleanu putea fi menținut în calitate de bănuț pînă la 24 octombrie 2021, iar atribuirea calității de învinuit a avut loc tardiv, la 01 decembrie 2021. Instanța de apel a interpretat legea contrar deciziei 4-1ril-2/2019, în care se statuează că, în caz de repercusiuni importante asupra drepturilor persoanei, organele de urmărire penală au obligația să recunoască această persoană în calitate de bănuț. În speță exista o circumstanță care determină încetarea procesului penal în baza art. 275 pct. 9) și art. 332 Cod de procedură penală. În recurs se invocă aprecierea vădit nerezonabilă și arbitrară a procesului verbal de aplicare a măsurii preventive. Se opinează că nu s-a ținut cont de faptul că anume organul de constatare este competent să aplice această măsură. Din interpretarea legii nu se poate deduce că, pentru aplicarea unei măsuri preventive, trebuie să fie începută urmărirea penală. Recurentul mai invocă individualizarea incorectă a pedepsei. El susține că instanța de apel nu a ținut cont că condamnatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară, precum și de faptul că la data săvârșirii, el nu avea atinsă vârsta de 21 de ani, ceea ce constituie o circumstanță atenuantă excepțională. În același context, recurentul a indicat că instanța de fond ar fi restituit ilegal cererea inculpatului de examinare a cauzei în procedură simplificată, iar instanțele ierarhice nu au ținut cont de acest aspect la individualizarea pedepsei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală este următoarea:

„(1) Recursul este admis dacă:

1) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

.....

- 4) există o cauză care înlătură răspunderea penală sau un temei care exclude urmărirea penală ori determină încetarea procesului penal;
- 5) a fost aplicată o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege;
- 6) hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;”

12. Partea relevantă a art. 63 Cod penal, în perioada relevantă, prevedea următoarele:

„(1) Bănuitul este persoana fizică sau juridică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuित prin unul din următoarele acte procedurale, după caz:

- 1) procesul-verbal de reținere;
- 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate;
- 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuित.

(2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuित:

- 1) persoana reținută – mai mult de 72 de ore;
- 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul cînd i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive;

13. Partea relevantă a art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, în perioada relevantă, prevedea următoarele:

„(1) Acțiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune. Acțiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, precum și măsurile procesuale de constrîngere sînt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel”.

14. În perioada de referință, partea relevantă a art. 79 alin. (1) Cod penal era următoarea:

„(1) ... Săvîrșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională”.

15. În perioada relevantă, art. 264¹ alin. (4) Cod penal prevedea următoarele:

„(4) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvîrșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

16. Decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată pe 05 decembrie 2023. Recursul a fost declarat pe 26 decembrie 2023. Având în vedere că termenul pentru depunerea recursului este de două luni, recursul a fost depus în termen.

17. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală (decizianr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (deciziile nr. [1ra-1520/2023](#), § 56; [1ra-325/2024](#), § 25).

18. Recursul se bazează pe temeiurile de la art. 427 alin. (1) pct. 1), 4) și 6) Cod de procedură penală. Recurentul nu a făcut o raportare clară a motivelor, la temeiurile invocate în cerere. El invocă mai multe motive care sunt concentrice la două idei de bază, a) că în speță există o circumstanță care determină încetarea procesului penal conform art. 275 pct. 9) și art. 332 Cod de procedură penală și b) că pedeapsa s-a individualizat incorect (vezi para. 10). Prin urmare, motivele referitoare la interpretarea arbitrară a actului prin care s-a aplicat măsura preventivă, aplicarea legii contrar deciziei 4-1ril-2/2019, recunoașterea în calitate de bănuț a lui Mihai Cobîleanu, prin aplicarea unei măsuri preventive neprivative, precum și la persistența la speță a unei circumstanțe care determină încetarea procesului penal conform art. 275 pct. 9) și art. 332 Cod de procedură penală, vor fi analizate de complet din perspectiva temeiului de recurs stabilit de art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală. Motivele care se referă la individualizarea incorectă a pedepsei vor fi analizate de complet din perspectiva temeiului de recurs stabilit de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

a. Art. 427 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală.

19. Recurentul susține că în speță există o circumstanță care determină încetarea procesului penal conform art. 275 pct. 9) și art. 332 Cod de procedură penală. În sprijinul acestei afirmații el susține că Mihai Cobîleanu a fost supus unei măsuri preventive și recunoscut în calitate de bănuț din acel moment, aprecierea dată în decizie, actului prin care s-a aplicat măsura preventivă este arbitrară, iar instanța a greșit atunci cînd a conchis că măsura preventivă putea fi aplicată doar după pornirea urmăririi penale. Aceste argumente sunt vădit nefondate. Înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport (art. 175 alin. (3) pct. 3¹ Cod de procedură penală) este o măsură preventivă. Măsurile preventive

pot fi aplicate doar de către procuror sau de către instanța de judecată (vezi art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală). Toate măsurile preventive sunt măsuri procesuale de constrângere (vezi titlul V Cod de procedură penală). Art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală stabilește clar că măsurile de constrângere pot fi luate doar după pornirea urmăririi penale. Prin urmare, este corect argumentul instanței de apel că, procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, întocmit de poliție, în baza art. 438 și 439 Cod contravențional, nu reprezintă un act de aplicare a unei măsuri preventive, iar inculpatul Mihai Cobîleanu nu a dobândit calitatea de bănuț prin acest efect.

20. În para. 38 din decizia nr. [1re-110/2023](#) Curtea Supremă de Justiție a indicat printre altele că:

„Art. 63 prevede trei modalități distincte de obținere a calității de bănuț, prin reținere, aplicarea măsurilor preventive neprivative de libertate și prin ordonanța procurorului. (...) Alin. (5) al acestui articol se referă la încetarea calității de bănuț. El nu prevede încetarea calității de bănuț oferită prin ordonanță odată cu expirarea a 10 zile de la aplicarea măsurii preventive neprivative de libertate.”

21. În para. 44 din decizia nr. [1ra-303/2025](#) Curtea Supremă de Justiție a indicat că:

„Expirarea calității de bănuț nu atrage automat încetarea procesului penal. Art. 230 alin (2) Cod de procedură penal, care se referă la nulitatea actului efectuat peste termen, urmează a fi interpretat în coroborare cu art. 251² Cod de procedură penală, care reglementează nulitatea relativă. După cum prevede art. 251² alin (1) Cod de procedură penală, încălcarea termenului legal atrage nulitatea actului procedural doar în cazul încălcării caracterului echitabil al procesului sau a drepturilor părților”.

22. Apărarea nu a explicat cum eventuala întârziere în acordarea calității de învinuit a afectat echitatea procesului sau drepturile părților. Din materialele cauzei rezultă că urmărirea penală a fost pornită la 02 noiembrie 2021, iar Mihai Cobîleanu a fost recunoscut în calitate de învinuit în contumacie, la 01 decembrie 2021, deoarece s-a eschivat să se prezinte la organul de urmărire penală în perioada 15 noiembrie - 27 aprilie 2022. Careva măsuri care să afecteze drepturile lui Cobîleanu în această perioadă nu au fost luate. Prin urmare, temeiuri de nulitate a ordonanței din 01 decembrie 2021 nu există.

23. Cele specificate la paragrafele precedente, fac irelevante toate celelalte motive invocate de recurent în sprijinul ideii că la speță persistă un temei de încetare a procesului. Chiar și în cazul în care acestea ar fi întemeiate, ele nu ar fi în stare să modifice soluția. Prin urmare, în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

b) Art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală.

24. Recurentul nu a indicat normele legale încălcate de instanța de apel atunci când i-a stabilit pedeapsa în cuantum de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. El consideră că pedeapsa este prea aspră și solicită aplicarea unei pedepse mai blânde.

25. Completul subliniază că art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală se referă la cazurile în care instanța de judecată a aplicat o pedeapsă în alte limite decât cele prevăzute de lege. Acest temei de recurs este aplicabil doar atunci când pedeapsa a fost stabilită cu încălcarea dispozițiilor legale.

26. Pedeapsa a fost stabilită în limitele prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal. Recurentul critică neaplicarea art. 79 Cod penal, deoarece condamnatul nu avea încă 21 de ani la momentul comiterii infracțiunii. Termenul „poate” din art. 79 Cod penal demonstrează că ține de discreția instanței aprecierea faptului dacă vârsta între 18 și 21 ani a făptuitorului reprezintă o circumstanță care justifică aplicarea unei pedepse mai blânde decât minimumul pedepsei prevăzute de lege. Prin urmare, recursul nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală și este inadmisibil. O asemenea interpretare a fost dată și în alte cauze (decizia nr. [1ra-754/2024](#), § 50).

27. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 3), 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Ion Cobîșenco împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2023.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Vladislav Gribincea

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru